

TUCHTCOMMISSIE BETAALD VOETBAL

KONINKLIJKE NEDERLANDSE VOETBALBOND

1. Het verloop van de procedure

Per e-mailbericht d.d. 28 september jl. is de heer E. Alvarez (hierna: 'beschuldigde') ten laste gelegd dat hij zich tijdens wedstrijd tussen AFC Ajax en Vitesse op 26 september jl. schuldig heeft gemaakt aan een gewelddadige handeling ten opzichte van een tegenspeler, te weten het gaan staan op het been/de enkel van een tegenspeler.

De aanklager betaald voetbal (hierna: 'de Aanklager') heeft via AFC Ajax beschuldigde een schikkingsvoorstel aangeboden. Het schikkingsvoorstel hield in dat beschuldigde met ingang van 28 september jl. wordt uitgesloten van deelname aan competitie-, play-off- en/of bekerwedstrijden van de KNVB tot de dag, volgende op die, waarop het 1e elftal van zijn club 3 (drie) achtereenvolgende competitie-, play-off- en/of bekerwedstrijden van de KNVB heeft gespeeld, waarvan één wedstrijd voorwaardelijk, zulks met een proeftijd van één jaar.

Dit schikkingsvoorstel is door beschuldigde niet geaccepteerd. Vervolgens is de zaak aan de tuchtcommissie betaald voetbal (hierna: 'de Tuchtcommissie') voorgelegd.

De Tuchtcommissie heeft in aanwezigheid van de Aanklager de zaak mondeling behandeld op donderdag 1 oktober jl. Zij heeft bij die gelegenheid beschuldigde gehoord. Naast beschuldigde waren mr. I. Trijbits, de raadsman van beschuldigde, en de heer H. Pinkster, teammanager bij AFC Ajax, op de zitting aanwezig.

Bij die mondelinge behandeling is ook kennisgenomen van televisiebeelden en is – via Microsoft Teams – op verzoek van AFC Ajax een getuige-deskundige gehoord, te weten mw. V. De Boode, hierna 'De Boode', bewegingsanalist bij AFC Ajax.

2. Vordering Aanklager

De Aanklager is van oordeel dat het ten laste gelegde bewezen dient te worden geacht.

De Aanklager geeft aan dat beschuldigde het schikkingsvoorstel heeft ontvangen, omdat hij zich schuldig heeft gemaakt aan een gewelddadige handeling ten opzichte van een tegenspeler, te weten het gaan staan op het been dan wel de enkel van een tegenspeler.

Volgens de Aanklager is het niet de vraag of beschuldigde op het been dan wel enkel van de tegenspeler heeft gestaan. Beschuldigd heeft dit erkend en dit blijkt ook uit de beelden. De vraag is of de verweten gedraging kan worden gekwalificeerd als een 'gewelddadige handeling'. Volgens de Aanklager zijn de meningen hier altijd over verdeeld en vindt hij het logisch dat beschuldigde de zaak heeft voorgelegd aan de Tuchtcommissie.

De Aanklager stelt op grond van het dossier dat een aantal verklaringen van belang zijn. Zo zijn de verklaringen van de scheidsrechter, de verklaring van de VAR, de verklaring van de AVAR, die in het kort aangeven dat sprake is geweest van een gewelddadige handeling, relevant. Daarnaast zitten in

het dossier ook beelden die tot bewijsmiddel kunnen dienen. De Aanklager is van mening dat, op basis van voornoemde bewijsmiddelen, sprake is geweest van een strafbare, gewelddadige handeling.

Gewelddadige handeling

Het moedwillig op een been of enkel staan van de tegenstander dient in het algemeen te worden gekwalificeerd als een gewelddadige handeling. Met de term 'moedwillig' wordt dan bedoeld dat de gedraging met opzet is verricht. Op grond van de Spelregels Veldvoetbal 2020/2021', Laws of the Game, hierna 'de Spelregels', maakt een speler zich schuldig aan een gewelddadige handeling als hij buitensporige inzet of geweld gebruikt, of probeert te gebruiken, ten opzichte van een tegenstander, zonder dat dit in strijd om de bal is, of ten opzichte van een medespeler, teamofficial, wedstrijdofficial, toeschouwer, of enig ander persoon, ongeacht het feit of er sprake is van contact. Met buitensporige inzet wordt bedoeld dat de speler de noodzakelijke inspanning ver overschrijdt en dat hij de veiligheid van de tegenstander in gevaar brengt.

De Aanklager stelt zich op grond van de beelden op het standpunt dat beschuldigde niet met opzet geweld heeft gebruikt richting de tegenspeler. Wat de Aanklager wel terug in de beelden ziet is dat beschuldigde voorafgaand aan de verweten gedraging – op een onbezonnen wijze – een duel aangaat met de nummer 32 van Vitesse, die hierdoor geblesseerd raakt en op de grond blijft liggen. Vervolgens constateert de Aanklager uit de beelden dat beschuldigde na deze overtreding fanatiek achter de bal aangaat en – wederom onbezonnen – doorgaat op de tegenspeler van Vitesse. In dat duel duwt beschuldigde de tegenspeler naar de grond waardoor de tegenspeler op zijn buik beland. Vanaf dat moment is volgens de Aanklager geen sprake meer van een strijd om de bal. Vervolgens probeert beschuldigde achter de bal aan te gaan die tussen de benen van de tegenspeler stuitert. In deze actie staat beschuldigde vervolgens op de been dan wel de enkel van de tegenspeler.

Gelet op deze beschrijving van de beelden, is de Aanklager van oordeel dat beschuldigde – in zijn jacht op de bal – de noodzakelijke inspanning ver heeft overschreden en in deze situatie geen rekening heeft gehouden met het feit dat een tegenspeler onder hem lag. Door op deze wijze – onbezonnen – te acteren, heeft beschuldigde de veiligheid van de tegenstander in gevaar gebracht, aldus de Aanklager. Immers, door met zijn gewicht en de noppen van zijn voetbalschoenen op de enkel dan wel het been van de tegenspeler te staan – en vervolgens ook nog een voorwaartse actie te maken – vergroot en aanvaardt beschuldigde het risico dat hij zijn tegenspeler hierdoor kan blesseren.

De Aanklager stelt op grond van de stukken in het dossier, zoals de verklaring van de VAR en de – op zitting getoonde – beelden, dat beschuldigde zich schuldig heeft gemaakt een gewelddadige handeling ten opzichte van een tegenspeler, te weten het gaan staan op het been/de enkel van een tegenspeler.

Strafmaat

Over de vraag welke straf passend en geboden is, heeft de Aanklager acht geslagen op de Richtlijnen, zoals genoemd in artikel 21 van het Reglement Tuchtrechtspraak Betaald Voetbal. Daarnaast heeft de Aanklager ook gekeken naar de door Aanklager eerder aangeboden schikkingsvoorstellen en uitspraken van de tuchtorganen van de KNVB in soortgelijke zaken.

De Aanklager heeft de besloten om de eis op zitting niet te verhogen vanwege de ernst van de gedraging. De Aanklager vindt een onvoorwaardelijke uitsluiting van drie wedstrijden waarvan één wedstrijd voorwaardelijk passend en geboden. Daarnaast, zoals eerder aangegeven, vindt de Aanklager het niet onlogisch dat beschuldigde op zitting verweer heeft gevoerd.

3. Verklaring van beschuldigde

Beschuldigde geeft aan het niet eens te zijn met hetgeen hem ten laste is gelegd door, zakelijk weergegeven, het navolgende aan te geven.

Namens beschuldigde wordt gesteld dat geen sprake is geweest van een gewelddadige handeling ten opzichte van een tegenspeler, te weten het gaan staan op het been dan wel de enkel van een tegenspeler. Beschuldigde stelt daarom dat de begane overtreding niet moet leiden tot een disciplinaire straf.

Verklaring getuige-deskundige, De Boode

Namens beschuldigde wordt door getuige-deskundige, De Boode, aangegeven dat de verweten gedraging in een groter context gezien – en beoordeeld – moet worden. Om het voornoemd standpunt te onderbouwen verklaart De Boode aan de hand van de beelden op welke wijze beschuldigde het duel is aangegaan en geeft zij hierbij het volgende aan.

De Boode laat in eerste instantie aan de hand van de beelden zien dat beschuldigde in een aantal passen zijn snelheid afremt. Volgens De Boode zoekt beschuldigde op dat moment met beide benen steun op de grond en kijkt hij daarbij naar de bal en de tegenspeler. In het volgende moment gebruikt beschuldigde volgens De Boode het rechterbeen om de bal – die boven het been van de tegenspeler bevind – mee te nemen en raakt hij daarbij de tegenspeler niet. Het moment daaropvolgend, zo stelt De Boode, draait beschuldigde open om een voorwaartse actie te maken. De Boode stelt hierbij dat, als beschuldigde deze draai niet zou maken, de bal dan ‘uit’ zou gaan. Op dat moment start beschuldigde met het verplaatsen van zijn linkerbeen om de draai met de bal te maken. Volgens De Boode is dan waar te nemen dat het hoofd van beschuldigde ook draait en ligt zijn focus op de voorwaartse actie en niet op de tegenspeler. Door het opendraaien met zijn linkerbeen, verplaatst beschuldigde zijn gewicht naar zijn rechterbeen en dat is het moment dat beschuldigde volgens De Boode op het been van de tegenspeler terecht komt.

Met betrekking tot dit moment, stelt De Boode dat beschuldigde zijn heup, knie en enkel van het rechterbeen gebogen had en dat vanuit beschuldigde geen kracht vanuit het rechterbeen wordt gezet op het been van de tegenspeler. Volgens De Boode komt op dat moment de beweging van het linkerbeen en niet vanuit het – gebogen – rechterbeen. De Boode stelt voorts dat – zodra sprake is van contact – beschuldigde zijn hiel, knie en heup intrekt en daarmee een ‘wegtrekkende’ beweging van de speler maakt en zeker niet een trappende beweging. Tegelijkertijd zet beschuldigde, volgens De Boode, zijn linkerbeen snel neer om daar zijn gewicht op te vangen. Hiermee probeert beschuldigde volgens De Boode duidelijk zijn gewicht niet op – het been van – de tegenspeler te zetten.

Volgens De Boode zijn alle – hierboven genoemde – acties van beschuldigde voetbalgericht, namelijk het binnenhouden en meenemen van de bal. Op het moment dat beschuldigde contact voelt met het been van de tegenspeler, maakt hij geen beweging door op dat been te staan, maar probeert hij deze, zoals aangegeven, weg te trekken, aldus De Boode.

Strijd om de bal

In het kader van de door de Aanklager eerder gegeven definitie van een gewelddadige handeling, is beschuldigde voorts van mening dat in deze situatie wel sprake is geweest van een strijd om de bal. Het feit dat de tegenspeler op de grond ligt, is volgens beschuldigde niet voldoende om te zeggen dat geen sprake meer was van een strijd om de bal. Immers, uit de beelden blijkt volgens beschuldigde dat de – op de grond liggende – tegenspeler nog steeds met zijn benen beschuldigde ervan wilde weerhouden om de bal te spelen. Volgens beschuldigde is dus sprake geweest van een duel om de bal.

Beschuldigde verwijst ook naar de Richtlijnen zoals genoemd in artikel 21 van het Reglement Tuchtrechtspraak Betaald Voetbal waarin is bepaald dat onder een gewelddadige handeling moet worden verstaan de ongeoorloofde agressie van een speler tegenover een tegenstander of een ander persoon zonder dat sprake is van strijd om de bal. De in 2.2. a t/m f van de Richtlijnen genoemde gewelddadige handelingen zijn volgens beschuldigde hier niet van toepassing.

Voorts stelt beschuldigde zich op het standpunt dat bij een gewelddadige handeling sprake moet zijn van opzet en – gezien de geweldscomponent – moet ook sprake zijn van – een vorm van – een blessure. Volgens beschuldigde is de tegenstander na de verweten gedraging vrijwel direct opgestaan en was een blessurebehandeling niet nodig.

Beschuldigde komt tot de conclusie dat – in ieder geval – geen sprake is geweest van een gewelddadige handeling. Ook is volgens beschuldigde – ten aanzien van de verweten gedraging – geen sprake van buitensporige inzet nu hij niet de noodzakelijke inspanning ver overschreden heeft en hij de veiligheid van de tegenstander ook niet in gevaar heeft gebracht.

Beschuldigde verzoekt op basis van voorgaande om vrijspraak.

4. Niet- bewezenverklaring

De Tuchtcommissie acht het ten laste gelegde, dat beschuldigde zich schuldig heeft gemaakt aan een gewelddadige handeling ten opzichte van een tegenspeler, te weten het gaan staan op het been dan wel de enkel van een tegenspeler, niet bewezen.

De niet-bewezenverklaring steunt op het navolgende:

- De – op zitting gegeven – verklaring van de getuige-deskundige, De Boode;
- Het verweer van beschuldigde op zitting;
- De op zitting vertoonde beelden.

5. Bespreking van het verweer en strafmaatmotivering

Zoals door de Aanklager gesteld, dient door de Tuchtcommissie te worden bepaald of er sprake is van een gewelddadige handeling, begaan door beschuldigde. De Tuchtcommissie dient daarom een oordeel te vormen over de vraag of de door beschuldigde begane overtreding als buitensporig (inzet) kan worden aangemerkt.

Gewelddadige handeling

Op grond van de Spelregels is er sprake van een gewelddadige handeling als een speler buitensporige inzet of geweld gebruikt, of probeert te gebruiken, ten opzichte van een tegenstander, zonder dat dit in strijd om de bal is. Een speler die, niet in strijd om de bal, opzettelijk een tegenstander of enig ander persoon, op het hoofd of in het gezicht slaat met zijn hand of arm, maakt zich schuldig aan een gewelddadige handeling, tenzij de hoeveelheid kracht die werd gebruikt verwaarloosbaar is.

Volgens de Tuchtcommissie is het voldoende om tot een bewezenverklaring te kunnen komen als er sprake is van 'voorwaardelijke opzet'. Van voorwaardelijke opzet op een bepaald gevolg is sprake als de speler bewust de aanmerkelijke kans heeft aanvaard dat dat gevolg zal intreden.

Volgens de Tuchtcommissie is, zoals door de Aanklager gesteld, op basis van de feitelijke omstandigheden hier geen sprake van.

Naar het oordeel van de Tuchtcommissie – zoals door de getuige-deskundige, De Boode, op zitting is verklaard – trekt beschuldigde – zodra hij voelt dat sprake is van contact – zijn lichaam in en maakt hij een ‘wegtrekkende’ beweging van de speler. Volgens de Tuchtcommissie maakt de speler hierbij in ieder geval geen trappende beweging. Ook stelt de Tuchtcommissie op grond van de beelden vast dat beschuldigde tegelijkertijd zijn linkerbeen snel neer zet om zijn gewicht op te vangen. Zoals ook door de getuige-expert is verklaard, is ook de Tuchtcommissie van oordeel dat uit de beelden blijkt dat de acties van beschuldigde voetbalgericht zijn. Op het moment dat beschuldigde contact voelt met het been van de tegenspeler, maakt hij naar het oordeel van de Tuchtcommissie geen – ‘uitstreckende’ – beweging door op dat been te staan, maar probeert hij deze juist weg te trekken. De Tuchtcommissie maakt bovendien uit de beelden op dat beschuldigde kort hierna met zijn rechtervoet op de grond komt en met zijn rechtervoet een ‘schrikbeweging’ maakt door zijn hiel in te trekken.

Op basis van het bovenstaande, komt de Tuchtcommissie tot het oordeel dat geen sprake is geweest van een gewelddadige handeling. De Tuchtcommissie oordeelt op grond van de beelden en het door beschuldigde op zitting aangevoerde dat ten aanzien van de verweten gedraging geen sprake van buitensporig inzet nu hij niet de noodzakelijke inspanning ver overschreden heeft en hij de veiligheid van de tegenstander ook niet in gevaar heeft gebracht. Door op voornoemde wijze te handelen is volgens Tuchtcommissie ook geen sprake van voorwaardelijke opzet op een bepaald gevolg, te weten het blesseren van de tegenstander, nu beschuldigde niet bewust de aanmerkelijke kans heeft aanvaard dat dat gevolg zal intreden. De Tuchtcommissie volgt de Aanklager daarom niet in zijn standpunt dat beschuldigde ten tijde van actie op het been dan wel de enkel van de tegenspeler is gaan ‘staan’.

De Tuchtcommissie oordeelt dat beschuldigde zich niet schuldig heeft gemaakt aan het ten laste gelegde.

6. De beslissing

Hetgeen onder 4. is vermeld wordt niet bewezen verklaard.

Beschuldigde wordt daarom vrijgesproken van het aan hem ten laste gelegde.

Aldus beslist op 1 oktober 2020 door dhr. mr. D. A. van Steenbeek, voorzitter, dhr. mr. S. B. de Groot en dhr. R. Stolte, leden, bijgestaan door dhr. mr. M. Faouzi, secretaris.